

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมของการฟังนั้นอาจแบ่งได้เป็น ๒ ระดับ คือ ระดับการจำและระดับความเข้าใจ

พฤติกรรมการฟังระดับแรกนั้น ผู้ฟังรับเสียงและแยกแยะว่าแตกต่างจากเสียงอื่นที่ได้ยินอย่างไร ส่วนผู้ฟังที่มีทักษะการฟังสูงถึงระดับความเข้าใจจะรับรู้ส่วนที่สื่อความหมายของภาษาได้ทันทีและเข้าใจความหมายของการเชื่อมสัมพันธ์ของทุกส่วนในข้อความ

รีเบคคา เอ็ม วาเล็ท (Rebecca M. Valette) จำแนกพฤติกรรมของการฟังเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

๑. การสำเนียง (Perception) ผู้ฟังสังเกตเห็นความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ การเน้นและระดับเสียงขึ้นลงของข้อความพฤติกรรมของการฟังขั้นนี้บ่งชี้ว่าตรงกับพฤติกรรมระดับแรกของแมคคีย์คิงกลา

ส่วนพฤติกรรมระดับที่ ๒ ของแมคคีย์ตรงกับขั้นพฤติกรรมเหล่านี้ของวาเล็ท คือ

๒. การจำ (Recognition) ผู้ฟังเข้าใจความหมายของข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน

๓. การรับความคิด (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยค บทความสั้น ๆ

William F. Mackey, Language Teaching Analysis (London : Longman Group Ltd., 1965), p. 261.

Rebecca M. Valette, Modern Language Performance Objectives and Individualization (New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1967), pp. 141 - 149.

๔. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอนรู้จักจับใจความของข้อความที่ได้ยินแม้คำที่ในรูความหมายแทรกอยู่และสามารถฟังข้อความที่พูดอย่างรวดเร็วได้

๕. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกประเภทของข้อความที่ฟังได้ว่าเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ ตลอดจนเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกและความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำหนักคำที่เน้นและน้ำเสียง สามารถประเมินผล (Evaluation) ได้ว่าลักษณะภาษาที่รับฟังนั้นเป็นภาษาที่เหมาะสมหรือไม่ในการสื่อความคิด

โจอัน มอร์ลีย์ (Joan Morley) เน้นพฤติกรรมการฟังระดับความเข้าใจ (Aural Comprehension) สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การฝึกทักษะการฟังระดับนี้เน้นสมาธิในการฟังและการจดจำสิ่งที่สำคัญ โดยเริ่มฟังจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรม เนื้อหาของสิ่งที่ฟังนั้นควรเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ เรื่องราวและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ กีฬา สันทนาการ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี การเมือง เศรษฐกิจ ขอบเขตมโนทัศน์ของทักษะการฟังที่มอร์ลีย์เสนอแนะสำหรับการฝึกฝนนั้นได้แก่ มโนทัศน์เกี่ยวกับจำนวน ตัวอักษร การสะกดคำ คำย่อ ทิศทาง เวลา วันที่ และการชั่ง ตวง วัด

อัตราความเร็วของคำพูดกับการฟัง

การวิจัยอัตราความเร็วของคำพูดที่พอเหมาะกับการฟังนั้นเป็นการวิจัยเฉพาะผู้เรียนภาษาของตนเอง ยังไม่ปรากฏอัตราความเร็วของคำพูดที่พอเหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เท่าที่ค้นพบอัตราความเร็วปกติที่เหมาะสมกับการฟัง คือ

Joan Morley, Improving Aural Comprehension : A Teacher Handbook (Ann Arbor, Michigan : The University of Michigan Press, 1972), p. VII - X.

๑๕๐ - ๑๕๕ คำสอนที่ ผู้เขียนที่มีความนึกปรกติทางสมองและที่พิการทางอื่น นั้น แคโรล เอิร์ช เออร์เนสต์ (Carole H. Ernest) พบว่าสามารถฟังบทเรียนได้ในอัตราความเร็ว อย่างสูงสุด ๑๕๕ คำสอนที่ ส่วนผู้เรียนประเภทเรียนช้าและที่มีปัญหาทางสายตา อัตรา ความเร็วสูงสุดของคำพูดที่ฟังได้เท่ากับ ๒๑๐ คำสอนที่

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการฟัง

องค์ประกอบหรือสภาพการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการฟังมี ๒ ประเภท คือ

๑. องค์ประกอบหรือสภาพการณ์ภายในของบุคคล เช่น สติปัญญา วุฒิภาวะ ฯลฯ
๒. องค์ประกอบหรือสภาพการณ์ภายนอกของบุคคล ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ลักษณะของที่นั่ง ฯลฯ

การที่ผู้ฟังมีความสามารถทางการฟังมากน้อยเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ หลายประการ เป็นตนาว่า ความสามารถในการจำแนกเสียง^๑ สติปัญญา และสิ่งที่ฟัง

^๑ Harold B. Shane, James Walden, and Ronald Green, eds., Interpreting Language Arts Research for the Teachers (Washington D.C.: Association for Supervision and Curriculum Development, NEA, 1971), p. 19.

^๒ Carole H. Ernest, "Listening Comprehension as a Function of Type Material and Rate of Presentation," Speech Monographs 35 (June 1968) : 154 - 158.

^๓ Barbara Dreher and James Larkins, "Non - Semantic Auditory Discrimination," The Modern Language Journal 51. (April 1972) : 227.

^๔ Ann E. Jackson, "An Analysis of the Difference Between Good and Poor Listeners in Grade Nine, Eleven, and Thirteen," Dissertation Abstracts 26, 6 (1965): 3106.

ทอมัส ที เบดเว็ต (Thomas T. Blewett) สรุปว่า ความสามารถทางการฟังของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน บางครั้งขึ้นอยู่กับสิ่งที่ฟังและสติปัญญาที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการฟังในแง่ความสามารถทางศัพท์และความถนัดทางภาษา^๑

วิชาการมีส่วนสัมพันธ์กับการฟังอย่างไรนั้น มีผู้วิจัยไว้หลายท่าน เช่น เอ็ดวินา ฟอรัซซี คอนดอน^๒ (Edwyna Forsyth Condon) ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการฟังสูงและที่คอยความสามารถทางการฟัง มีคะแนนเฉลี่ยทางการฟังสูงขึ้นเมื่อเลื่อนชั้นเรียนจากระดับ ๙ ไประดับ ๑๓ ซึ่งผลงานวิจัยของเวิร์น เลสลีย์ ฟาร์โร^๓ (Vern Leslie Farrow) ยืนยันทำนองเดียวกัน

อีลีเนอร์ อี แม็คโคบี และคาร์ล คับเบิลยู คอนราด^๔ (Eleanor E. Maccoby and Karl W. Konrad) วิจัยทักษะการฟังของนักเรียนระดับอนุบาลและติดตามผลจนกระทั่งชั้นชั้นเรียนระดับ ๔ พบว่านักเรียนมีทักษะการฟังจับใจความได้ดีขึ้นเมื่อมีอายุเพิ่ม

^๑ Thomas T. Blewett, "An Experiment in Measurement of Listening at the College Level," Journal of Educational Research 44 (April 1951) : 575 - 585 .

^๒ Edwyna Forsyth Condon, "An Analysis of the Differences Between Good and Poor Listeners in Grade Nine, Eleven, and Thirteen," Dissertation Abstracts 26, 6 (1965) : 3106 .

^๓ Vern Leslie Farrow, "An Experimental Study of Listening Attention at the Fourth, Fifth, and Sixth Grade," Dissertation Abstracts 24, 8 (February 1964) : 3146 .

^๔ Eleanor E. Maccoby and Karl W. Konrad, "Age Trends in Selective Listening," Journal of Experimental Child Psychology 3 (May 1966) : 113 - 122 .

ขึ้นเนื่องจากมีความคุ้นเคยบทเรียน

คลอทิลดา วินเทอร์ (Clotilda Winter) วิจัยพบว่าความสามารถทางการฟังของนักเรียนระดับ ๔ ซึ่งเลื่อนชั้นถึงระดับ ๖ มีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า วุฒิภาวะ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการฟัง

คุณสมบัติเฉพาะของผู้มีความสามารถทางการฟังนั้น มีผู้วิจัยพบว่าต้องมีความมั่นคงทางอารมณ์และเป็นผู้รู้จักปรับตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวทางบุคลิกภาพและสังคม ดังผลการวิจัยของชาลส์ เคลลี (Charles Kelly) เกี่ยวกับความมั่นคงทางอารมณ์ ของแอน อี แจ็คสัน (Ann E. Jackson) และรามอน รอส (Ramon Ross) เกี่ยวกับการปรับตัวทางคานบุคลิกภาพและสังคมซึ่งผู้มีความสามารถทางการฟังจะรู้จักปรับตัวทางคานบุคลิกภาพและสังคมได้ดีกว่าผู้คอยความสามารถทางการฟัง

ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีส่วนสัมพันธ์กับการฟัง ดังผลการวิจัยของคิงเบ็ลยู เคิงส์ (W.H. Kings) คือ บุคคลที่มีความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีความสามารถทางการฟังสูง ในขณะที่ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมักมีความสามารถทางการอ่านมากกว่าการฟัง

^๑ Clotilda Winter, "Listening and Learning." Elementary English 43 (October 1966) : 569 - 572.

^๒ Charles Kelley, "Mental Ability and Personality Factors in Listening." Quarterly Journal of Speech 49,2 (April 1963) : 152 - 156.

^๓ Jackson, "An Analysis of the Difference Between Good and Poor Listeners in Grade Nine, Eleven, and Thirteen," Dissertation Abstracts (1965) : 3106.

^๔ Ramon Ross, "A Look at Listeners," Elementary School Journal 64 (April 1964) : 369 - 372.

^๕ W.H. Kings, "An Experimental Investigation into the Relative Merits of Listening and Reading Comprehension for Boys and Girls of Primary School Age," The Journal of Educational Psychology (February 1949) : 42 - 49.

องค์ประกอบและสภาพการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง เช่น ความสนใจต่อบทเรียนของผู้ฟัง บุคลิกภาพของผู้พูดมีผลต่อการฟังตามการวิจัยของบรูคส์และวูล์ฟเทนจ์ (Brooks and Wulftange) ลักษณะการจัดที่นั่งของผู้ฟังเป็นสภาพการณ์หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการฟัง แอลเบิร์ต แอล เฟอ์เบย์ (Albert L. Furbay) ซึ่งทำการวิจัยทางคานนี้ ได้ขอสรุปว่าการจัดที่นั่งของผู้ฟังให้กระจายออกไป ทำให้รับฟังได้ดีกว่าการจัดผู้ฟังให้นั่งชิดกันเป็นกลุ่ม

ปัจจุบันโทรทัศน์มีบทบาทสำคัญอย่างใกล้ชิดกับชีวิตประจำวัน จึงมีผู้สนใจศึกษาว่าโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการฟังหรือไม่ประการใด จากการศึกษารวบรวมของเคนเนธ แอล บราวน์ (Kenneth L. Brown) เด็กซึ่งชมรายการโทรทัศน์มักมีความสามารถทางการฟังดีกว่าเด็กที่ไม่ได้ชมรายการโดยที่ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเวลาของการชมรายการและคะแนนการทดสอบการฟัง หลุยส์ เวอร์จิเนีย เอคิงเจอร์ (Louis Virginia Edinger) สรุปว่า โทรทัศน์มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจทางการฟัง แคมิได้มีส่วนพัฒนาความคิดวิพากษ์วิจารณ์ (Critical Idea) เฉพาะตัวบุคคล

^๑ Keith Brooks and Sister J. Marie Wulftange, "Listener Response to Oral Interpretation," Speech Monographs 31 (March 1964) : 73 - 79.

^๒ Albert L. Furbay, "The Influence of Scattered Versus Compact Seating on Audience Response," Speech Monographs 32 (June 1965) : 144 - 148.

^๓ Kenneth L. Brown, "Speech and Listening in Language Arts Textbooks: Part I," Elementary English 5 (May 1967) : 461 - 465.

^๔ Louis Virginia Edinger, "The Effectiveness of Television Teaching in Developing Pupil Skills of Listening, Comprehension, and Critical Thinking," Dissertation Abstracts 26 (September 1965): 1509.

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังและทักษะอื่น

การฟังมีความสัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ผู้มีความสามารถทางการอ่านมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถทางการฟังสูง ส่วนผู้ด้อยความสามารถทางการอ่านมักด้อยความสามารถทางการฟัง

โดนัลด์ ดี เคอร์เรล (Donald D. Durrel) วิจัยความเข้าใจทางการฟังและการอ่านคำศัพท์พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาทุกชั้นสามารถฟังคำศัพท์ได้เข้าใจเหนือกว่าการอ่านคำศัพท์ แต่ความสามารถทั้ง ๒ ประการจะเท่ากันเมื่อนักเรียนถึงระดับ ๕ ความเข้าใจทางการฟังข้อความที่มีขนาดยาวจะดีกว่าความเข้าใจทางการอ่านจนกระทั่งนักเรียนเรียนถึงระดับ ๖ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ความเข้าใจทางการอ่านรุดหน้ากว่าความเข้าใจทางการฟัง

แมรี เค ฮอลโลว (Mary K. Hollow) ศึกษาความสามารถทางการฟังของนักเรียนระดับ ๕ จากโรงเรียนจำนวน ๑๖ แห่ง ปรากฏความสัมพันธ์ระหว่างทักษะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ทักษะการฟังและการอ่านเพื่อความเข้าใจ	.๕๕
ทักษะการฟังและคำศัพท์	.๔๗
ทักษะการฟังและการเขียนสะกดคำ	.๓๓

Rachael Joanne Reeves, "A Study of the Relation Between Listening Performance and Reading Performance of Sixth - Grade Pupils as Measured by Certain Standardized Tests," Dissertation Abstracts 29,12 (June 1969) : 4196 A - 4197 A.

Donald D. Durrell, "Listening Comprehension VS. Reading Comprehension," Journal of Reading 12 (March 1969) : 455 - 460.

Mary K. Hollow, "Listening Comprehension at the Intermediate Grade Level," Elementary School Journal 56(December 1955): 158 - 161.

มิเรียน เอฟ คาลเวย์^๑ (Mirian F. Calway) วิจัยทักษะการฟังและการอ่าน
ของนักเรียนระดับ ๔ และระดับ ๖ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังและ
การอ่านของนักเรียนระดับ ๔ และ ๖ เท่ากับ .๕๕ และ .๗๑ ตามลำดับ จากจำนวนนัก-
เรียนทั้งสิ้น ๗๗๓ คน และพบว่า นักเรียนชายหญิงมีความสามารถทางการฟังไม่แตกต่างกัน
จากการวิจัยทั้งหลายปรากฏค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทาง
การฟังและการอ่านประมาณ .๔๕ - .๗๐ นับว่าค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้สอนควรตระหนักถึง
ความสำคัญของการฟังโดยเอาใจใส่และฝึกฝนนักเรียนให้มีความรู้ที่แท้จริง
เพื่อพัฒนาการของทักษะอื่นทางภาษาควย

การสร้างแบบทดสอบ

แบบทดสอบเป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งที่ใช้วัดและประเมินผลลักษณะการจัดการ
ศึกษา แบบทดสอบที่ดีนั้นควรมีคุณสมบัติดังนี้

^๑ Mirain F. Calway, "The Relative Effects of Instruction with Narrative Factual Materials on Listening Skills," Dissertation Abstracts 23 (February 1963) : 2748

^๒ พยอม เมฆขุนทด, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟังกับความเข้าใจโครงสร้าง ความหมายของศัพท์และความสามารถในการจำแนกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนปีที่ ๓ วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๖ "(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๗).

^๓ J.B. Heaton, Writing English Language Tests (London : Longman Group Ltd., 1975), p.10.

๑. ความตรง (Validity) คือ สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้ เช่น วัดว่านักเรียนคนใดเก่งหรืออ่อนทางคณิตศาสตร์ ตามสภาพที่เป็นจริงนักเรียนคนนั้นเก่งหรืออ่อนทางคณิตศาสตร์

ความตรงมี ๔ ประเภท คือ

๑.๑ ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง แบบทดสอบนั้นครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

๑.๒ ความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง แบบทดสอบนั้นสามารถทำนายความสามารถในอนาคตของผู้สอบได้

๑.๓ ความตรงตามสภาพความเป็นจริง (Concurrent Validity) หมายถึง ถึงคะแนนของผู้ทดสอบมีความสัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริงของบุคคลนั้น เช่น ผู้ที่ใดคะแนนสูงจากการทดสอบวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง เป็นต้น

๑.๔ ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง แบบทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามพฤติกรรมของเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่

๒. ความเที่ยง (Reliability) คือ ใดคะแนนคงที่แน่นอนไม่ว่าจะนำแบบทดสอบนั้นไปทดสอบกับนักเรียนคนเดิมซ้ำกี่ครั้งก็ตามภายในระยะเวลาที่ห่างกันพอเหมาะ และไม่ว่าผู้ตรวจและผู้ทดสอบเป็นใครซึ่งคุณลักษณะนี้แบบทดสอบปรนัย (Objective Tests) มีมากกว่าแบบทดสอบอัตนัย (Subjective Tests) ความเที่ยงของแบบทดสอบมาตรฐานนั้นควรมีค่าตั้งแต่ .๕ ขึ้นไปถึง ๑.๐๐

Donald Ary, Lucy Cheser Jacobs, and Asghar Razavich,

Introduction to Research in Education (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1972), pp. 190 - 198.

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบมาตรฐานชุดวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๔), หน้า ๑๔.

๓. คุณภาพทางอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) คือ
สามารถจำแนกแจกแจงผู้ทดสอบใดตามระดับความสามารถ

๔. ลักษณะที่กระตุ้นการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
จุดมุ่งหมายของการทดสอบภาษาต่างประเทศนั้น เดวิด พี แฮร์ริส (David
P. Harris) แบ่งออกเป็น ๖ ประการ คือ

๑. เพื่อสำรวจความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน
๒. เพื่อจัดระดับชั้นเรียนตามความสามารถของผู้เรียน
๓. เพื่อพิจารณาความสามารถและความบกพร่องทางด้านภาษาของผู้เรียน
๔. เพื่อวัดความถนัดทางการเรียนของผู้เรียน
๕. เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียน และ
๖. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสอน

ประเภทของแบบทดสอบตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว ได้แก่

แบบทดสอบสมรรถนะ (Proficiency Tests) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อสำรวจ
ความรู้ทั้งเนื้อหาและทักษะ

เจ บี ฮีตัน (J.B. Heatca) กล่าวว่า แบบทดสอบประเภทนี้มักไม่เกี่ยวกับ
ประมวลวิชาในหลักสูตร เพราะประสงค์จะสำรวจความรู้ของผู้เรียนซึ่งต้องใช้ในการเรียน

^๑ David P. Harris, Testing English as a Second Language
(New York : McGraw - Hill Book Company, 1969), pp. 2 - 3.

^๒ Mackey, Language Teaching Analysis, p. 404.

ค่านั้นต่อไป จัดสร้างโดยใช้โครงสร้างทั้งหมดของภาษา อันได้แก่ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์เพื่อตรวจสอบทักษะความเข้าใจทางการฟัง (Listening Comprehension) การออกเสียง (Pronunciation) การอ่าน การเขียน คำศัพท์ และความคล่องของ ภาษาโดยทั่วไป (General Fluency)

แบบทดสอบความถนัด (Prognostic Tests) เพื่อคาดคะเนความสามารถทางการเรียนเฉพาะด้านของบุคคล

แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (Achievement Tests) เพื่อสำรวจการเรียนรู้ เนื้อหาและทักษะของผู้เรียนตามที่ได้รับการสอนและฝึกฝน แบบทดสอบประเภทนี้ใช้ในการเรียนการสอนโดยทั่วไป จัดสร้างโดยใช้ตัวแทนจำนวนหนึ่งของเนื้อหาความรู้ที่กำหนดในหลักสูตร และ

แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Tests) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจเนื้อหาและทักษะที่ผู้เรียนบกพร่องเพื่อการช่วยเหลือแก้ไขต่อไป

เดวิด พี แอร์ริส^๒ เสนอลำดับขั้นของการสร้างแบบทดสอบไว้ ดังนี้

๑. การเตรียมการสร้างแบบทดสอบ อันได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะของการทดสอบนั้น เช่น เพื่อการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ เพื่อการวินิจฉัยบกพร่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ฯลฯ การแบ่งจุดมุ่งหมายนั้นแบ่งตามส่วนประกอบของภาษา คือ ความรู้ทางโครงสร้าง ศัพท์ เสียงและตามทักษะของภาษา คือ การฟัง การพูด อ่าน และการเขียน^๓ นอกจากนี้มีการกำหนดจำนวนขอและเวลาที่ใช้ในการทดสอบ

^๑ Heaton, Writing English Language Tests, p.11.

^๒ Harris, Testing English as a Second Language, pp.94-110.

^๓ John Clark Marshall and Loyde Wesley Hales, eds.,

Essentials of Testing (Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Company, 1972), p.8.

ตลอดจนการสุ่มตัวอย่างเฉพาะในขอบเขตของจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยสร้างให้มีจำนวนมากกว่าที่ต้องการไว้ประมาณ ๓๐ - ๔๐% เพราะอาจต้องตัดข้อที่ใช้ไม่ได้จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติหลังจากการทดลองสอบ (Pretest)

๒. การเตรียมข้อทดสอบและคำอธิบาย กุณฑนให้ครบถ้วนตามจุดมุ่งหมาย
๓. การทดลองสอบเพื่อการวิเคราะห์ผลข้อทดสอบนั้น วิเคราะห์หาคะดับ

ความยาก (Level of Difficulty) อำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ประสิทธิภาพของตัวเลือก (Efficiency of Choices) เป็นขั้นของการให้ข้อมูลเพื่อการพิจารณาแก้ไขความถูกต้องเหมาะสมของคำสั่ง และการกำหนดเวลาของการทดสอบก่อนการสอบจริง (Final Test)

วิลเลียม เอ เมเร็นส์ และเออร์วิน เจ เลห์มาน (William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann) เน้นความจำเป็นของการทดลองสอบสำหรับแบบทดสอบที่ใช้กับตัวอย่างประชากรจำนวนมาก

เฮนริสสัน^๓ (Henrysson) ให้ข้อคิดในแง่การวิเคราะห์ตัวเลือก (Choice Analysis) จากการทดลองสอบว่า ผู้สร้างควรมีโอกาสปรับปรุงคุณภาพของตัวเลือกให้พอเหมาะ และควรมีการทดลองซ้ำอีกครั้ง ถ้าหากข้อทดสอบนั้นมีส่วนต้องแก้ไขไม่เกิน ๒๐% ก็นำไปทดสอบจริงได้

^๑ Sten Henrysson, "Gathering, Analyzing, and Using Data on Test Items," in Educational Measurement ed. Robert L. Thorndike (Washington : American Council on Education, 1971), p. 134.

^๒ William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann, Standardized Tests in Education (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1969), p. 191.

^๓ Henrysson, "Gathering, Analyzing, and Using Data on Test Items," Educational Measurement ed. Robert L. Thorndike, pp. 136-137.

เมื่อวิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อ (Item Analysis) แล้ว ควรบันทึกผลการวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ในการใช้ต่อไป

รวบรวมข้อทดสอบที่คัดเลือกแล้วมาจัดเป็นแบบทดสอบจริงเรียงลำดับข้อความ ความยากง่าย คำนึงถึงลักษณะการจัดรูป เช่น การย่อหน้า เครื่องหมายวรรคตอนให้พอเหมาะ ตัวข้อทดสอบและตัวเลือกของแต่ละข้อมควรรู้อยู่หน้าเดียวกัน ควรมีกระดาษปะหน้าชี้แจงรายละเอียดที่จำเป็น เช่น จุดมุ่งหมายของการทดสอบ วิธีการตอบ และคำเตือน

๔. การทดสอบจริง ต้องมีการสำรวจอุปกรณ์ และสถานที่ในการทดสอบล่วงหน้า เพื่อความเรียบร้อยและให้ไดผลตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบที่กำหนดไว้

แบบทดสอบการฟัง (Listening Tests)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบการฟังนั้น สร้างขึ้นเพื่อความถูกต้องแม่นยำในการตีความตัวอย่างถ้อยคำพูดซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ลักษณะการทดสอบอาจเป็นข้อความเดี่ยว บทสนทนาโต้ตอบ ปราชญา^๒ หรือการบรรยาย

แฮร์ริสแบ่งลักษณะของข้อทดสอบการฟังเป็น ๔ ประเภท^๓ คือ

๑. ประโยคคำสั่งใหญ่ฟังปฏิบัติตาม นับเป็นการทดสอบการฟังประการเดียว การฟังประเภทนี้เหมาะสำหรับเด็กเล็ก

๒. ประโยคคำถามหรือบอกเล่า เหมาะสำหรับผู้ที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายแล้ว เพราะต้องเลือกคำตอบที่เป็นภาษาเขียนสั้น ๆ นับเป็นการทดสอบทักษะการอ่านควย

๓. บทสนทนา มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับบทสนทนานั้น ตัวเลือกเป็นภาษาเขียนเหมาะสำหรับการทดสอบการฟัง เพราะสามารถทดสอบความคิดและอารมณ์ของผู้พูดได้ควย

^๑ Harris, Testing English as a Second Language, p.35.

^๒ Heaton, Writing English Language Tests, p. 4.

^๓ Harris, Testing English as a Second Language, pp.36-47.

๕. การบรรยาย เป็นการจำลองสภาวะที่ผู้ฟังจะโคพบในชีวิตจริง หัวข้อที่บรรยายเป็นเรื่องทั่วไป เพื่อเลี้ยงการไขความรู้อย่างอื่นที่ใบทองอาศัยการฟัง การทดสอบลักษณะนี้เหมาะสำหรับผู้มีความสามารถทางภาษา

ขอความที่ไขทดสอบยกเว้นการทดสอบในลักษณะของการบรรยาย ควรใช้ขอความที่เป็นภาษาพูดสั้น ๆ เพราะถ้ามีความยาวของขอความมาก จะเกินช่วงความทรงจำของผู้ฟัง ตามปรกติขอความภาษาพูดมีส่วนซ้ำ (Redundancy) ของภาษาซึ่งมีส่วนช่วยในการฟังประกอบอยู่ด้วย ดังนั้น ถ้านำขอความในลักษณะภาษาเขียนมาเป็นขอทดสอบการฟัง จึงต้องดัดแปลงให้เป็นภาษาพูดเสียก่อนด้วยเหตุผลทางด้านส่วนซ้ำของภาษาดังกล่าว

ขอความที่ไขทดสอบควรสั้นประมาณ ๒๐ พยางค์ในแต่ละช่วง เนื่องจากช่วงความทรงจำในการฟังของผู้เรียนต่างชาติน้อยกว่าเจ้าของภาษาในอัตราส่วน ๕ - ๑๕ คำ^๓ ถ้าหากการทดสอบนั้นมีตัวเลือกให้อ่าน ควรให้มีความสั้นประมาณ ๕ - ๖ คำ การอ่านขอความที่ทดสอบอาจให้เจ้าของภาษาซึ่งมีสำเนียงการพูดมาตรฐานเป็นผู้อ่านโดยตรง การที่ผู้ฟังมีโอกาสเห็นผู้พูดนี้ ชีตัน^๔ กล่าวว่ามีส่วนช่วยผู้ฟังและมีความเที่ยงมากกว่าการใช้เทปบันทึกเสียงที่มีคุณภาพต่ำ อย่างไรก็ตามการใช้เทปบันทึกเสียงที่มีคุณภาพสูงและผู้พูดเป็นเจ้าของภาษาที่มีสำเนียงพูดมาตรฐาน ก็ให้ความเที่ยงสูง เป็นแบบอย่างของภาษาพูดที่สมบูรณ์และใช้ได้ดีในประเทศที่ขาดแคลนเจ้าของภาษามาทำการอ่าน

^๑ R. Danay, Techniques and Procedures in Second Language Teaching. (Quezon City : Alemar - Phoenix, 1963), p. 469.

^๒ Wilga M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills (Chicago: University of Chicago Press, 1972), p. 142.

^๓ Robert Lado, "Memory Span as a Factor in Second Language Learning," Iral 3,2 (1965) : 154.

^๔ Heaton, Writing English Language Tests, p. 58.

อัตราความเร็วของการอ่านบันทึกเสียง อาจใช้อัตราความเร็วของการพูดบรรยายในที่สาธารณะ คือ ประมาณ ๑๓๐ - ๑๔๐ คำต่อนาที หรือใช้อัตราความเร็วที่พูดช้าลงยี่สิบคำกว่าซึ่งช้ากว่าอัตราแรกประมาณ ๓ ใน ๔ คือ ๙๐ - ๑๑๐ คำต่อนาที ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงระดับความภูมิหลังของผู้ฟังและจุดมุ่งหมายเฉพาะของการทดสอบแต่ละครั้ง

วิธีการทดสอบการฟังอาจกระทำโดยตรงโดยมีผู้ทดสอบเห็นข้อความ วิธีนี้เนลสัน บรูคส์ (Nelson Brooks) มีความคิดว่าเป็นวิธีเหมาะสมสำหรับการทดสอบการฟัง อย่างไรก็ตามการทดสอบการฟังอาจใช้ทักษะอื่นประกอบ ด้วยการคำนึงถึงหลักที่ว่าทักษะการฟังมีความสัมพันธ์กับทักษะอื่นตลอดเวลา วิธีการทดสอบการฟังที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ การใช้แบบทดสอบโคลซ (Cloze Tests) วัดทักษะการฟัง จากการวิจัยพบว่าการใช้แบบทดสอบโคลซใช้ได้ดีในการวัดทักษะการฟัง มีความเที่ยงสูงกว่าแบบทดสอบมาตรฐานประเภทมีคำตอบให้เลือก และได้มีการทดลองกับนักศึกษาต่างชาติ ปรากฏว่าสามารถแยกบุคคลได้ตามระดับความสามารถ

^๑ J. Donald Bowen, "Lecturettes for Mature Learners,"

English Teaching Forum 12, 1 (March 1974) : 11.

^๒ Nelson Brooks, Language and Language Learning (New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1960), pp. 260 - 261.

^๓ Milton Dickens and Frederick Williams, "Experimental Application of Cloze Procedure and Attitude Measures to Listening Comprehension," Speech Monographs 31 (June 1964) : 103 - 108.

^๔ Frederick Williams, "An Experimental Application of the Semantic Differential and Cloze Procedure as Measurement Techniques in Listening Comprehension," (Unpublished Ph.D. Thesis, University of South California, 1962).

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษและการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษทั้งในต่างประเทศและประเทศไทยที่สำคัญ พอจะสรุปได้ดังนี้

การวิจัยในต่างประเทศ

มีการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษในต่างประเทศ ดังนี้
 เวนเดล วิลเลียม เวฟเวอร์ (Wendell William Weaver) วิจัยเกี่ยวกับวิธีการแบบโคลซในรูปของภาษาพูดและภาษาเขียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปีที่ ๓ และ ๔ ของมหาวิทยาลัยจอร์เจีย จำนวน ๑๖๐ คน แบบทดสอบโคลซที่ใช้ละคำทุกคำที่ ๑๐ นักศึกษาต้องทำแบบทดสอบโคลซทั้งจากการอ่านและการฟัง การฟังนั้นกำหนดให้กลุ่มย่อยจำนวน ๕๐ คน ฟังได้หลายครั้งตามต้องการ ส่วนอีกกลุ่มซึ่งมีจำนวนเท่ากันฟังได้ครั้งเดียว ผลการวิจัย คือ การฟังหลายครั้งเพิ่มความสามารถในการคาดคะเนคำที่ละไว้ได้ แบบทดสอบโคลซประเภทให้อ่านช่วยในการคาดคะเนคำที่ละไว้ซึ่งมีความหมายทางโครงสร้างดีกว่าแบบทดสอบโคลซประเภทให้ฟัง ส่วนความสามารถทางการคาดคะเนคำที่ละไว้ซึ่งเป็นคำศัพท์นั้นมีเท่ากันจากวิธีการแบบโคลซในรูปของภาษาพูดและเขียน

ดี เค คาร์เนล (D.K. Darnell) วิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการแบบโคลซในแบบทดสอบสมรรถนะภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนต่างชาติ ผลการวิจัย คือ คำศัพท์ที่สัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบภาษาอังกฤษในฐานะ เป็นภาษาต่างประเทศของหน่วยบริการการทดสอบทางการศึกษาที่พรินซ์ตัน นิวเจอร์ซีย์ (Educational Testing Service, Princeton, New Jersey) เท่ากับ .๗๓ ซึ่งนับว่าอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง

Wendell William Weaver, "An Examination of Some Differences in Oral and Written Language Using the Cloze Procedure," Dissertation Abstracts International 22 (February 1962) : 2702.

^๒
 D.K. Darnell, "The Development of an English Language Proficiency Test of Foreign Students Using a Clozentropy Procedure," ERIC ED (1968) : 24 - 39.

จอห์น คัมเบิลยู โอลเลอร์^๑ (John W. Oller) วิจารณ์การเขียนตามคำบอกในการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจากการทดสอบเพื่อจัดตำแหน่งของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส (The ESL Placement Examination-ESLPE) จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ ๑๐๐ คน ปรากฏค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเขียนตามคำบอกกับแบบทดสอบค่านอื่นของ ESLPE สูง เมื่อนำแบบทดสอบ ESLPE ไปปรับปรุงและนำมาทดลองกับแบบทดสอบโคลซพบว่า การเขียนตามคำบอกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแบบทดสอบโคลซมากที่สุด นับว่าแบบทดสอบทั้ง ๒ ประเภทเป็นแบบทดสอบที่ใช้ทักษะรวมควยกันทั้งคู่

เจมส์ อี สวอลม^๒ (James E. Swalm) ศึกษาความแตกต่างระหว่างความเข้าใจข้อความของการอ่านและการฟังควยวิธีการแบบโคลซ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ ๒, ๓ และ ๔ จำนวนระดับละ ๑๐๘ คน ผลการวิจัย คือ ความเข้าใจของการอ่านดีกว่าความเข้าใจทางการฟังเมื่อนักเรียนมีความสามารถทางการอ่านสูงกว่าระดับความยากของข้อความ และถ้านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าระดับความยากของข้อความ ความเข้าใจทางการฟังจะสูงกว่า

โพล่า จีน สมิธ^๓ (Paula Jean Smith) ศึกษาวิธีการแบบโคลซ ในการทดสอบการฟังพบว่า ความแตกต่างทางเพศไม่มีผลแตกต่างต่อการฟังและคำที่ละไว้นั้นทำให้

^๑ John W. Oller Jr., "Dictation as a Test of Proficiency," in Teaching English as a Second Language eds. Harold B. Allen and Russell N. Campbell (New York: McGraw-Hill Book Co., 1972), pp. 354-356.

^๒ James E. Swalm, "Comparison of Oral Reading, and Listening Comprehension Assessed by Cloze," Dissertation Abstracts International 32 (January 1972) : 3578 A.

^๓ Paula Jean Smith, "Kindergarten Children's Abilities to Use Context on Aural Cloze Passages," Dissertation Abstracts International 35 (December 1974) : 3500 A.

เกิดความยากง่ายในการคาดคะเนค่าต่างกันตามชนิดและตำแหน่งของคำ กล่าวคือ คำที่ละ
ไวประเภทคำนามทำให้คาดคะเนได้ง่ายที่สุด รองลงมาคือคำกริยา ส่วนคำกริยาวิเศษณ์
และคุณศัพท์ทำให้คาดคะเนได้ยากที่สุด คำที่อยู่ในตำแหน่งท้ายประโยคทำให้คาดคะเนได้
ง่ายกว่าคำที่ละไวซึ่งอยู่ต้นหรือกลางประโยค

มีการสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนต่างชาติตามลำดับเวลา
ดังนี้

ปี ค.ศ. ๑๙๔๖ - ๑๙๕๓ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) สร้างแบบทดสอบ
สอบความเข้าใจในการฟังสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งประสงค์
ศึกษาต่อระดับวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา

ปี ค.ศ. ๑๙๕๓ - ๑๙๕๖ หน่วยบริการการทดสอบทางการศึกษา จัดทำแบบ
ทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนต่างชาติที่ประสงค์ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยประเทศสหรัฐ
อเมริกา ประกอบด้วย ๓ ตอน ตอนแรกเป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟัง การอ่าน
และการออกเสียง ตอนสองทดสอบการเรียงความภาษาอังกฤษ ตอนสามทดสอบภาษาอังกฤษ
เทคนิค

ปี ค.ศ. ๑๙๖๑ - ๑๙๖๓ เลสลีย์ พี แอริส และเลสลีย์ เอ พาล์มเมอร์
(Leslie A. Palmer) สร้างแบบทดสอบการฟังสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ที่สองจำนวน ๓ ชุด แต่ละชุดใช้เวลา ๒๕ นาที

^๑ Oscar Krisen Buros, Ed., Tests in Print (New Jersey : The
Gryphon Press, 1961), p. 88.

^๒ Ibid., p. 87.

^๓ Oscar Krisen Buros, Ed., The Seventh Mental Measurements
Yearbook, Vol. I (New Jersey : The Gryphon Press, 1972), p. 549.

ปี ค.ศ. ๑๙๖๔ - ๑๙๗๐ หน่วยบริการการทดสอบทางการศึกษาระดับรัฐนิวเจอร์ซีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา สร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ มีชื่อย่อว่า TOEFL (The Test of English as a Foreign Language) วัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนต่างชาติที่จะเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ประเทศสหรัฐอเมริกา แบบทดสอบมี ๔ ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๕ ฉบับ คือ แบบทดสอบความเข้าใจทางการฟัง โครงสร้าง คำศัพท์ ความเข้าใจทางการอ่านและแบบทดสอบการเขียน แบบทดสอบแต่ละชุดใช้เวลาในการทดสอบ ๑๕๐ - ๑๖๐ นาที สำหรับแบบทดสอบการฟังนั้นดำเนินการโดยใช้แผ่นเสียง หรือเทปบันทึกเสียง ข้อทดสอบมี ๔ ตัวเลือกเป็นข้อความสั้น ๆ ซึ่งบันทึกเสียงไว้ มีกระดาษคำตอบแยกต่างหาก การทดสอบ TOEFL กำหนดปีละ ๔ ครั้ง คือ เดือนมกราคม มีนาคม มิถุนายนและตุลาคม แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑๐ ค่าความเที่ยงระหว่าง .๘๔ ถึง .๘๑ ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งชุดเท่ากับ .๘๗ ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนของแบบทดสอบย่อยอยู่ระหว่าง .๕๔ ถึง .๗๘

การวิจัยในประเทศ

มีผู้วิจัยเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษในประเทศไทย ดังต่อไปนี้
 นันทนา เจริญพจน์^๒ สำนวจความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จากโรงเรียนรัฐบาล ๔ แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ ๔๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นข้อทดสอบที่ใช้คำซึ่งมีเสียงที่เป็น

Buros, The Seventh Mental Measurements Yearbook, Vol. I, pp. 550 - 552.

^๒ นันทนา เจริญพจน์, "การสำวจความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕).

ปัญหาจำนวน ๑๒๐ ข้อ ผลการวิจัยปรากฏคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ ๗๐.๖๕ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด เท่ากับ ๑๑.๖๐

นุชนอย มหานนท์ สำนักรวความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนรัฐบาล ๔ แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ ๔๐๐ คนเช่นกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อทดสอบซึ่งประกอบด้วยคำที่มีเสียงที่เป็นปัญหาจำนวน ๑๒๐ ข้อ ผลการวิจัยปรากฏคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งสิ้น ระหว่าง ๖๘.๓๘ - ๗๗.๖๕ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเท่ากับ ๘.๕๒ - ๑๑.๒๑

จากการวิจัยของนันทนา เจริญพจน์ และนุชนอย มหานนท์ คังกลาว ปรากฏเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยโดยนักเรียนตอบผิดเกินร้อยละ ๖๐ ดังนี้

/-ʃ/	-	/-ʒ/
/-l/	-	/-ld/
/s-/	-	/e-/
/-ks/	-	/-sk/
/-s/	-	/-st/
/-n/	-	/-nd/
/l-/	-	/r-/
/-s/	-	/-z/
/d-/	-	/ʒ-/
/w-/	-	/v-/

นุชนอย มหานนท์, "การสำรวจความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕).

สยามพร อ่ำพล^๑ สำนววจความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จากโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร จำนวน ๔๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วย คำภาษาอังกฤษที่มีทั้ง เสียงสระและพยัญชนะซึ่งเป็นปัญหาต่อการฟังของนักเรียนไทย จำนวน ๑๒๐ คำ ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ ๖๖.๓๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งหมด เท่ากับ

๑๑.๓๖

พบว่าเสียงพยัญชนะเป็นปัญหาต่อการฟังมากที่สุด เสียงพยัญชนะซึ่งนักเรียนตอบผิดเกินร้อยละ ๓๕ คือ

/-n/ - /-l/

/t-/ - /e-/

/ฮ -/ - /a-/

/-g/ - /-k/

/-st/ - /-t/

/-s/ - /-l/

/s-/ - /z-/

/-f/ - /-v/

ควารัตน์ ว่องวิทย์การ^๒ ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการฟังกับทักษะอื่น ๆ ของภาษาของนักศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรและปทุมวันจำนวน ๕๑ คน เครื่องมือวิจัยคือแบบทดสอบทักษะ

^๑ สยามพร อ่ำพล, "การสำวจความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕).

^๒ ควารัตน์ ว่องวิทย์การ, "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษกับความสามารถในการแสดงออกทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ ๓ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๕).

ความเข้าใจในการฟังจำนวน ๒๗ ข้อ ความเข้าใจในการอ่านจำนวน ๒๕ ข้อ ความสามารถ
 ทางกรพูกจำนวน ๑๐ สถานการณ์และความสามารถการเขียนจำนวน ๒๐ ข้อ ผลการวิจัย
 ปรากฏผลดังนี้ แบบทดสอบทักษะความเข้าใจภาษาอังกฤษมีความเที่ยงเท่ากับ .๖๖๗ แบบ
 ทดสอบความสามารถในการแสดงออกภาษาอังกฤษมีความเที่ยงเท่ากับ .๔๔๕ และแบบทดสอบ
 สองทั้งสองมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๗๕๕ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังกับทักษะอื่น ๆ คือ
 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังกับทักษะการเขียนเท่ากับ .๖๖๕ ทักษะการฟังกับทักษะการ
 พูดเท่ากับ .๕๕๕ และทักษะการฟังกับทักษะการอ่านเท่ากับ .๕๐๗

พยอม เมฆขุนทด^๑ วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจทางการฟังกับความเข้าใจ
 โครงสร้าง ความหมายของศัพท์และความสามารถทางการจำแนกเสียงภาษาอังกฤษของ
 นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปทุมวันและ
 พระนคร จำนวน ๑๒๐ คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังจำนวน ๔๐
 ข้อ โครงสร้างจำนวน ๖๐ ข้อ คำศัพท์จำนวน ๖๐ ข้อ และการจำแนกเสียงภาษาอังกฤษ
 จำนวน ๓๐ ข้อ แบบทดสอบมีค่าระดับความยากเฉลี่ยเท่ากับ .๖๐๖ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย
 เท่ากับ .๔๘๖ และค่าความเที่ยงเท่ากับ .๖๔๗ ผลการวิจัยคือ ความเข้าใจในการฟังมีความ
 สัมพันธ์กับความสามารถทางการใช้คำศัพท์มากที่สุดคือ .๔๔๐ สัมพันธ์กับความสามารถทางการ
 ใช้โครงสร้างรองลงมา คือเท่ากับ .๓๕๓ และมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการจำแนก
 เสียงต่ำสุด คือ .๓๖๑

อุมา จันทรเสน^๒ ศึกษาการถ่ายทอดความเข้าใจในการฟังและการอ่านภาษา
 อังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษปีที่ ๑ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ชนบุรี

พยอม เมฆขุนทด, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟังกับ
 ความเข้าใจโครงสร้าง ความหมายของศัพท์และความสามารถในการจำแนกเสียงภาษา
 อังกฤษของนิสิตปีที่ ๑ วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษาในกรุงเทพมหานคร
 ปีการศึกษา ๒๕๑๖" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๗).

^๒อุมา จันทรเสน, "การถ่ายทอดระหว่างความเข้าใจในการฟังและการอ่านภาษา
 อังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัย, ๒๕๑๘).

จำนวน ๑๔๐ คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบทดสอบชนิดมีคำตอบให้เลือก ๔ ตัวเลือก จำนวน ๒๕ เรื่อง แยกเป็นวัดทักษะการฟังและการอ่านทั้ง ๒ ทักษะ จำนวน ๑๕ เรื่อง ส่วนอีก ๑๐ เรื่อง ซึ่งมีระดับความยากง่ายพอกัน กำหนดให้วัดเฉพาะทักษะการฟัง ๕ เรื่อง และวัดทักษะการอ่าน ๕ เรื่อง กลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๕ คน กลุ่มที่หนึ่งทดสอบการฟังแล้วตามด้วยการอ่าน กลุ่มที่สองอ่านอย่างเดียว กลุ่มที่สามอ่านแล้วจึงฟัง กลุ่มที่สี่ทดสอบการฟังอย่างเดียว ผลการวิจัย คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนจากกลุ่มที่หนึ่งและสามเป็น .๔๘ และ .๖๕ มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ แสดงว่าความเข้าใจทางการฟังและการอ่าน มีความสัมพันธ์กัน นักศึกษาที่คะแนนการอ่านสูงจะได้คะแนนการฟังสูงด้วย คือ มีการถ่ายทอระหว่างความเข้าใจทางการฟังและการอ่าน

สำหรับการวิจัยทางด้านการสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษในประเทศ มีจำนวนจำกัดดังนี้

แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเริ่มเรียนของสถาบันศูนย์กลางอังกฤษ (Central Institute of English Language) หน่วยงานวิทยาลัยของรัฐ ดำเนินการสร้างโดย ลาย เอ็ฟ บาคแมนและมาร์ค พอลลาร์ด (Lyle F. Bachman and Marc Pollard) สำหรับนักเรียนที่เรียนตามโครงการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งใช้อุปกรณ์จีแลป (JILAP - The Jacaranda Individualized Language Arts Program) และนักเรียนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book One แบบทดสอบสำหรับนักเรียนแต่ละประเภทแบ่งออกเป็น ๒ ฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียง การเขียนตามคำบอก ความเข้าใจในการฟัง ความสามารถทางศัพท์ โครงสร้างและความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์จีแลป มีจำนวน ๔๗๔ คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนประเภทที่สองเท่ากับ ๑๒๑ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้อุปกรณ์

^๑ Lyle F. Bachman and Marc Pollard, JLLP English Proficiency Test (Bangkok : English Language Center, 1975).

จีแลปทำแบบทดสอบใดดีกว่านักเรียนประเภทหลัง แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังซึ่งมีจำนวนข้อทดสอบ ๑๕ ข้อ นั้น แบบทดสอบสำหรับนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์จีแลป มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑๓.๒๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๒๕ และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ .๗๖๗ ส่วนแบบทดสอบสำหรับนักเรียนประเภทที่สอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๘.๑๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๓.๐๑๕ และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ .๖๔๔

ศิโรตม์ ภาคสุวรรณ^๑ ได้ทำการวิจัยต่อจากลา ย เอ็ฟ บาคแมน และมาร์ค พอดลาร์ค โดยสร้างแบบทดสอบความสามารถความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียนเป็นแบบทดสอบ ๓ ชุด จำนวนข้อทดสอบชุดละ ๑๕ ข้อ ชุดแรกสร้างจากเนื้อหาในแบบเรียน JILAP Stage One ชุดที่สองจากเนื้อหาในแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book Two และชุดที่สามสร้างจากเนื้อหารวมกันในแบบเรียน JILAP Stage One, Two และแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book Three กลุ่มตัวอย่างสำหรับแบบทดสอบชุดแรกมีจำนวน ๒๐๐ คน สำหรับแบบทดสอบชุดที่สองจำนวน ๒๘๕ คน และสำหรับแบบทดสอบชุดที่สามจำนวน ๒๘๑ คน ผลการวิจัยปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง ๓ ชุด มีค่าระดับความยากอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .๔๖๓ ค่าอำนาจจำแนกสูง คือเฉลี่ยเท่ากับ .๔๑๐ ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบอยู่ในระดับสูงระหว่าง .๕๕ - .๕๘ และมีความตรงเชิงเนื้อหา

ศิริินนา บุญสงวน^๒ ได้ทำการวิจัยต่อจากลา ย เอ็ฟ บาคแมน และมาร์คพอด-

^๑ศิโรตม์ ภาคสุวรรณ, "การสร้างแบบสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘).

^๒ศิริินนา บุญสงวน, "การสร้างแบบสอบความสามารถในการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษของนักเรียนเริ่มเรียน" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘).

ลารก โดยสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเริ่มเรียนเป็นแบบทดสอบ ๓ ชุด แต่ละชุดมีจำนวนคำ ๕๐ คำ ชุดแรกสร้างจากเนื้อหาในแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book II ชุดที่สองจากเนื้อหาของอุปกรณ์แปลระดับ ๒ และชุดที่สามจากเนื้อหารวมของแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book III และอุปกรณ์แปลระดับ ๓ กลุ่มตัวอย่างสำหรับแบบทดสอบชุดแรกเท่ากับ ๒๙๓ คน ชุดที่สองเท่ากับ ๔๙๔ คน และชุดที่สามเท่ากับ ๒๙๑ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบทดสอบทั้ง ๓ ชุด มีค่าระดับความยากกระจายตั้งแต่ .๐๐ ถึง .๙๔ ค่าเฉลี่ยของค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .๗๐ ค่าเฉลี่ยของความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ .๘๕ และมีความตรงเชิงเนื้อหา

แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดสร้างโดยคณะกรรมการจัดสร้างขอทดสอบความสามารถและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษของศูนย์ภาษาอังกฤษจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกลุ่มนิสิตปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยในการเข้าศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับต่าง ๆ ตามความสามารถ แบบทดสอบมี ๒ ชุด คือ ชุดเอ และบี แต่ละชุดประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๔ ฉบับ คือ แบบทดสอบโครงสร้าง คำศัพท์ การฟัง และการอ่าน จำนวนขอทดสอบของแต่ละฉบับเท่ากับ ๕๐ ข้อ เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบแบบ ๕ ตัวเลือก การทดสอบของแบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับ ใช้เวลาฉบับละ ๔๐ นาที ส่วนแบบทดสอบการอ่านใช้เวลา ๖๐ นาที กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองสอบ คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ผ่านการสอบเข้าศึกษาในชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๙ จำนวน ๒,๙๑๔ คน ระหว่างวันที่ ๑ - ๔ มิถุนายน ๒๕๑๙

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ศูนย์ภาษาอังกฤษ, "แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙).

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบการฟัง คือ แบบทดสอบการฟังชุดเอมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒๒.๘๖๖ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงสูง (r_{tt}) คือเท่ากับ .๘๗๑ แบบทดสอบการฟังชุดบีมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒๑.๙๔๕ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ .๘๓๔ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละฉบับในแบบทดสอบชุดเอและบี ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ทิพย์าทองวัฒนา ทำการศึกษาเพื่อหาความตรงเชิงทำนาย (Predictive Validity Coefficient) ของแบบทดสอบภาษาอังกฤษชุดเอ และบี ของศูนย์ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังกล่าว โดยใช้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคต้นเป็นเกณฑ์และคะแนนจากแบบทดสอบย่อยภาษาอังกฤษแต่ละชุดเป็นตัวทำนาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตชั้นปีที่ ๑ จาก ๑๐ คณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๓,๐๑๔ คน ผลการวิจัย คือ เมื่อใช้คะแนนจากแบบทดสอบชุดเอเป็นตัวทำนาย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าอยู่ระหว่าง .๓๙๐๒ ถึง .๗๙๘๓ ตัวทำนายที่ดีที่สุดเมื่อทำนายเกณฑ์วิชาต่าง ๆ คือ คะแนนจากแบบทดสอบโครงสร้าง เมื่อใช้คะแนนจากแบบทดสอบชุดบีเป็นตัวทำนาย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าอยู่ระหว่าง .๔๗๙๕ ถึง .๗๘๖๒ ตัวทำนายที่ดีที่สุดเมื่อทำนายเกณฑ์วิชาต่าง ๆ คือ คะแนนจากแบบทดสอบโครงสร้างเช่นเดียวกัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณทุกค่าระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้ง ๒ ชุด กับเกณฑ์ทุกเกณฑ์มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ แสดงว่าแบบทดสอบทั้ง ๒ ชุด มีประสิทธิภาพสูงในการทำนายผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ

ทิพย์าทองวัฒนา, "การศึกษาความตรงของแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐).